

SCHERZANDO

REVISTA CATALANA MUSICAL

ANY XVII. GIRONA, XX NOVEMBRE M.CM.XXVI. NVM. CXCII

Mn. Miquel Rué

MOSSÈN Rué era fill de Cervià on va néixer el 27 de Desembre de 1864. Va cursar la carrera eclesiàstica al seminari tarragoní i sos estudis musicals foren dirigits per l'intel·ligent mestre i celebrat organista d'aquesta Metropolitana, reverent Ramon Bonet i Vallverdú.

A l'edat de 22 anys després d'unes brillants oposicions li fou concedit el benifet de mestre de capella de la Catedral de Girona.

Es autor de diverses composicions musicals religioses, algunes de remarcable mèrit. Era una reconeguda autoritat en cant gregorià.

En promulgar el Papa Pius X el «motu proprio» sobre la reforma i purificació de la música religiosa, mossèn Rué, cooperà decididament en la implantació de la reforma, concorregué a tots els congressos de música sagrada i hi prengué una part molt activa.

En Lluís Millet i el seu benemèrit Orfeó Català, que s'avançà en la propaganda de la veritable música religiosa, de alguns anys al «motu proprio» de Pius X, estimaven el mestre mossèn Rué com un dels precursors de la reforma.

Durant la seva permanència en la direcció de la Capella de Música de la Catedral tarragonina, va fundar i dirigí l'Escolania nombrosa i ben disciplinada, que era de gran lluïment en les solemnitats religioses.

Que Déu li hagi concedit la seva Santa Glòria.

Les audicions de música

A obligada atenció del oient en les audicions de música, representa per a molts un esforç considerable. La societat enribetada de bona educació, té que emmotillar-se en un trajo que moltes voltes li va exageradament estret, i com és natural, ha de soportar amb estoïcisme la tivantor imposada damunt del seu cos obès i vulgar.

El principal motiu d'aquesta *sel lecció* de concurrents en els concerts de música, obeeix a una tendència exhibicionista, i que malgrat llur buidor són un ajut indispensable per a poder organitzar concerts de vàlua.

Els uns exterioritzen per aquestes preuades manifestacions una devoció que estan lluny de sentir, però saben callar. Els altres es declaren indiferents, i s'apropien el dret de parlar baix. Fins n'hi ha una part que despullats de tota sensibilitat i de tot respecte no poden amagar llur aburriment i ho demostran parlant fort. En ple recital quant l'artista es transforma en verb diví, el llenguatge del qual recerca i polsa les fibres més sentides de l'ànima, s'ou la remor agressiva dels irreverents que estan completament disconformes en les belles coses, com ho demostraria l'incrèdul menys cult davant d'una manifestació litúrgica.

Quant la música està impregnada de rics matiços que ixen dels esperits purificats, cal adorar-la fins submergir-se en el pregon del seu misteri per a trobar-hi noves emotivitats i amarar-se d'idealitat. La música descubreix minuciosament tot ço que porta l'home en el dins del dins. Saber acullir tota llur grandesa, és mantenir el calor suau i edificant que ha de donar vida a la bellesa i a la bondat. L'artista marca els graus de sensibilitat, de cultura, de serenor en la manera d'expressar. L'oient es revela segons la manera d'escoltar.

On aniria l'humanitat si s'apagués la llum claríssima i confortant d'aquest art excels? L'auditori a força d'imposició resta pseudo-entusiasta, i al final de cada obra executada, esclata en un aplaudiment de viva satisfacció, no per haver-la compresa, ni en remerciament per la puresa de la dicció, sinó perquè s'ha acabat quant menys, per un moment, el sacrifici de l'obligada atenció que els bons modals exigeixen.

Per això que hauríem de tenir en compte que sols la claror que reflexa la veritat, emana de la purificació del esperit i no de la matèria.

JOSEP MASSANAS

Mossèn Miquel Rué

IN MEMORIAM

Al bel mig de la tardor, quan les fulles esgrogueïdes cauen batudes per les plujes i llevants, i la terra erma sembli dormir al son de la mort, cau sots la dalla mortal l'amic inoblidable, el mestre eminent Mossèn Rué.

Les fulles seques, arrecerades per la tramontana, qui sap on aniran a parar... Noves fulles sorgiran ufanoses. Les antigues, qui les recordarà?

No aixís la memòria de Mossèn Miquel. Per llargs anys el seu esperit planarà damunt les seves germanes, qui tant temps l'hostetjaren, car en elles ha deixat fonda petjada. Llurs arxius musicals seran el millor monument que pugui aixecar-se a la seva recordança.

* * *

Seria difícil resumir amb breus paraules la seva llarga vida tota plena d'activitat. De ell pot dir-se que no coneixia el *lleure*. Robava hores al descans i li sobrava temps per a dedicar-se a les obligacions del ministeri sacerdotal.

Fou un exemplar ciutadà, enamorat de la seva nova pàtria; fou un sacerdot intaxable; fou un músic eminent, digne successor dels Gaz, Gonima, Juncà i altres mestres, qui tant dignament han ocupat aquest important càrrec.

Veu's aquí les dades principals de la seva biografia:

Al 1887 el dia 22 de Novembre, festa de Santa Cecília, fou nomenat Mestre de Capella de la Seu Gironina. Des del primer dia tot el seu entusiasme fou per la Capella, la que va aixecar a un nivell verament extraordinari, més tenint en compte l'estat llastimós en que's trobava.

Al 1905 assistí junt amb els Mestres Millet, Olmeda i Rojo al Congrés de Música celebrat a Estrasbourg, essent nomenat Secretari de la Comissió que representava Espanya. Aprofità el viatge per a fer una *tournee* gregoriana, visitant la illa de Wight, residència dels P.P. Benedictins de Solèsmes, Dongelberg de Bèlgica, París i Silos, Montserrat i Parramon de Espanya.

Al constituir-se per aquest temps en nostre Bisbat la Comissió censora de Música religiosa, fou nomenat membre de la mateixa; com també fou encarregat de la càtedra de cant gregorià que en substitució del cant pla s'establí al Seminari.

Al 1907 assistí al Congrés de Música Sagrada celebrat a Valladolid.

Al 1908, aspirant a una vida de major perfecció, pujà la muntanya santa de Montserrat, disposat a acabar els seus dies als peus de la Moreneta; més no era aquesta la seva vocació, i als pocs mesos estava altre volta dirigint la Capella de nostra Seu.

Al 1912 assistí com a membre de la Comissió gregoriana al III Congrés Nacional celebrat a Barcelona.

Al 1915 fou ponent de la Secció litúrgica en el Congrés litúrgic celebrat a Montserrat.

Al 1917 prengué part activa en la Semana gregoriana de Besalú, i al 1918 en la de Banyoles.

Finalment al any 1919 obtingué, després de brillants oposicions, la Mestria de la Catedral de Tarragona, lloc que ha ocupat amb el màxim honor fins a la seva mort suara ocorreguda.

D'aquests breus apunts pot deduir-se la seva gran activitat. Ella es manifestà principalment amb motiu de la reforma imposada per Pius X. En fou un incansable propagador. No hi ha recó de Girona que no hagi sentit la seva veu, semblant la nova lleonor. No content de la propaganda oral, publicà alguns fulletons, a més d'escriure un sens fi d'articles a diverses revistes i diaris. No content encara, ideà i fundà junt amb l'amic Sobrequés i el plorat Monsalvatje aquesta revista, batejada amb el nom de SCHERZANDO. Durant molts anys en fou l'ànima i ell l'alimentava amb el fruit del seu enteniment.

Deixant de banda per a un altre dia l'estudi crític de la seva obra, sols direm que la seva producció fou molt nombrosa.

Escrigué unes 10 Misses, alguns d'elles a gran orquestra, essent premiat en el Certamen extraordinari de Lleida amb motiu del centenari de Colomb, *Te-Deum*, Trisagis i altres cants, passant de 130 les obres escrites durant els trenta i dos anys que visqué entre nosaltres.

Si a aquest nombre hi ajuntem les produïdes a Tarragona, pot afirmar-se que passen de 200 les obres originals. Algunes d'elles han sigut publicades.

* * *

Amb el traspàs de Mossèn Rué, SCHERZANDO pert un dels seus fundadors i dels seus millors amics i col·laboradors.

Serveixin aquestes ratlles de tribut pòstum a la seva memòria.

MN. J. PERRAMON

De concerts

PLANTADA - LONGÀS

El concert inaugural de la Associació de Música anà confiat a la liederista Mercè Plantada i al pianista Longàs. Havem parlat sempre amb la major admiració de la actuació de tan notable cantatriu, car totes les seves audicions adquirien i adquireixen el major interès, i si bé una volta més se'ns ha manifestat la artista de sempre i les seves interpretacions rubleries de emoció, observàrem no obstant un desequilibri en els distints registres, sobre tot certa duresa en els aguts que perjudicaven quelcom el efecte total que'ns havia produït altres vegades. Amb tot, Mercè Plantada ens convencé novament pel seu estil i la seva escola perfectíssima.

El pianista Longàs amb tot i ésser de relleu la seva tasca, voldriem judicar-lo en altres circumstàncies o sigui en un recital de piano. Com a pianista acompanyant se sabé situar a son lloc.

FESTIVAL MORERA

Una volta més mestre Morera ha parlat al poble amb aquell llenguatge sincer i de fàcil comprensió que tan el caracteritza. Les seves sardanes, model de forma; les seves melodies ben sentides i les seves obres orfeòniques de la més alta espiritualitat, integraven el Festival que la Girona tota volgué dedicar-li com al millor tribut a l'home de ciència, al músic eminent que'ns ha llegat un ric patrimoni de obres que futures generacions fruiran per la noblesa d'aquell llenguatge en que foren concebudes, al ensens que dintre aquella tècnica formidable que constitueix un model de construcció.

De aquestes obres n'han sigut intèrpretes aquesta vegada les cobles «La Principal» de Perelada i «L'Art Gironí», Rosina Tasso, F. Casellas i els orfeons «Cants de Pàtria», «Joventud» i «Rossinyolenc».

«La Principal», de Perelada, sots la direcció del mestre Blanch, posà tota l'ànima al servei de la obra que se li confià, i no cal dir que la interpretació esdevingué admirable. «L'Art Gironí» un ver entusiasme i un interès, fent-se creadora del millor elogi. Rosina Tasso, artista de temperament, de veu ben timbrada i fidel a l'esperit que informaven les melodies del mestre, fou una intèrprete que'ns interesà, i per últim els tres orfeons acertadament orientats i dirigits per l'infatigable mestre Baró, rubricaren la festa d'art portada a cap de la manera més solemniàl i coronada per l'èxit més resonnant. Ovacions als executants i fortes aclamacions al mestre Morera clogueren el acte, del qual s'en servarà un record inesborrable.

FESTA DE LA SARDANA

Heu's aquí una festa que per la seva organització i confecció de son programa constituí una nota simpàtica, a l'ensem que una ben trovada iniciativa de bons resultats pràctics pel Sindicat de Orquestres. Reunir un conjunt de 111 professors, motivà una natural curiositat, aconseguint reunir un nombrós públic i per consegüent reforçar l'ingrés al fons social de aquella entitat. De les sardanes premiades en foren autors En Ruera, Planàs i Saló. Per les pèssimes condicions del lloc no poguérem apreciar amb tots sos detalls les composicions, no obstant el sol fet de haver-les judicades els mestres Morera, Soler i Blanch que composaven el jurat, és ja la millor garantia.

CONCHA CALLAO - ESBART FOLK-LOKE

Altre manifestació d'art mereix nostre atenció. Concha Callao, liederista notabilíssima i desposseïda de aquell efectisme que'ns figuraven li donaria el gènere operístic a que's dedica, ens oferí un recital de cançons dites amb la major naturalitat i fent gala de una escola de cant que domina i amb aquella veu avetullada i de una gran potencialitat. Fou ovacionada, compartint l'èxit el mestre Casellas, el qual una volta més se'ns manifestà un pianista excel·lent i un acompanyant de primer ordre.

GASPAR CASSADÓ - JULIETTA GIORDIGIANO

La Associació de Música ens ha ofert altre manifestació del més gran interès amb la presentació del gran violoncel·lista Gaspar Cassadó. Reuneix tan eminent artista tot el conjunt de perfeccions que li han situat com a un dels millors violoncel·listes contemporanis. Dominador de la tècnica, en possessió de un estil sincer i defugint tota pose, sap comunicar a l'oient tota aquella emoció que arriba a l'ànima i conmou profundament. En Cassadó és sencillament un artista complet. Julietta Giordigiano, pianista que acompanyà al solista, fou una cooperadora ideal, mantenint-se sempre al lloc que li pertocava amb altesa de miras. Repetim; una vetllada admirable.

T. SOBREQÜÉS

Associacions de Música

GIRONA. — Curs V, concert I. Executants: Mercè Plantada, cantatriu; Frederic Longàs, pianista. — Obres de Pergolesi, Schubert, Schumann, Chopin, Brahms, Debussy, Grieg, Wolf, Rimsky-Korsakoff, Gretschaninow, Stravinsky, Mussorgsky, Baró, Pujol, Garreta, Toldrà, L. de Grignon i Longàs.

— Curs V, concert II. Executants: Gaspar Cassadó, violoncel·lista; Giulietta Gordigiano Von Mendelssohn, piano. — Obres de Frescobaldi, Boccherini, Beethoven, Fauré, Debussy i G. Cassadó.

SALT.—Patronat de Sant Lluís. Extraordinari concert-repàs a càrrec de l'«Orfeó Rossinyolenc». — Obres: «Cant a la vinya», Morera; «Sota de l'olm», Morera; «Les filles seques», Morera; «La sardana de les monges», Morera; «El cant de la Senyera», Millet.

FIGUERES.—Curs IV, concert I. Executants: Mercè Piantada, cantatriu; Frederic Longàs, pianista acompanyant. — Obres de Bach, Schubert, Schumann, Chopin, Brahms, Doret, Grieg, Wolf, Rimsky Korsakoff, Gretschaninow, Strawinsky, Musorgsky, Garreta, Pujol, Toldrà, Lamote de Grignon i Longàs.

—Curs IV, concert II. Executants: Gaspar Cassadó, violoncel·lista; Giulietta Gordigiano Von Mendelssohn, pianista. — Obres de Frescobaldi, Boccherini, Beethoven, Fauré, Debussy i G. Cassadó.

REUS.—Curs VI. Executants: Gaspar Cassadó, violoncel·lista; Julietta Gordigiano Von Mendelssohn, pianista. — Obres de Haendel, Respighi, Cassadó, Rachmaninoff, Moszkowski i Davidoff.

—Curs VI, concert XLVI. Executant: Quartet Zika de Praga.— Obres de Beethoven, Wolf, Sinigaglia i Borodin.

Noticiari

AVIS D'ADMINISTRACIÓ

Amb el present número, posem al cobrament els rebuts de SCHERZANDO corresponents a l'actual semestre, de juliol a Desembre. Prenguin-ne bona nota nostres suscriptors, a l'objecte d'evitar retorns de rebuts que dificulten la marxa normal de la comptabilitat.

Als nostres suscriptors de Barcelona, Tarragona i Lleida, els preguem l'envio a nostra Administració de l'import, ja siga per giro postal o bé en sellos de correu, únic mitjà que facilita la liquidació.

§ El Orfeó «Cants de Pàtria» donà un concert al Centre Fraternal de Palafrugell, produint una impressió per demés excel·lent. En absència del mestre Baró, dirigí el mestre Eliseo Boix, manifestant-se un coneixedor i fervent enamorat de la música, sabent treurer profit excel·lent dels orfeonistes i donant a les composicions un sagell de finesa i sentiment agradable. Totes les obres cantades foren fortament aplaudides. Cooperà a l'acte el «Quintet Girona», compartint l'èxit de la vetllada.

§ Ha quedat constituït en aquesta ciutat un quintet anomenat «Orpheo», format pels professors Comalada, Vidal, Buigas, Pla i Oliva. Desitjem a la novella entitat els més grans èxits.

§ La Comissió permanent de la Diputació ha nomenat professor de música del Hospici provincial, l'intel·ligent mestre En Lluís Cuadros. S'apreciaren en mèrits de concurs lliure les qualitats que reuneix l'agraciat, circumstàncies favorables que fan el que dit nomenament hagi estat un encert i comentat per l'opinió amb vera satisfacció.

En Cuadros és un músic fortament documentat i en mantes ocasions ha demostrat la seva competència, essent excusat el poder augurar que la seva actuació en aquell establiment benèfic reportarà resultats altament profitosos.

La mateixa Comissió permanent ha reconegut els mèrits d'algun dels altres concursants, com són els mestres Baró, Civil, Comaada, Ribas i Sagols.

§ El Foment de la Sardana ha organitzat un acte musical, la celebració del qual tingué lloc al Teatre Principal amb la cooperació de la notabilíssima cantatriu Concha Callao, del tenor Mañé i del mestre pianista En F. Civil. Tots els artistes foren aplaudits, molt especialment la contralt Callao en cantar una melodia del mestre Civil sobre una lletra d'En Rodriguez Grahit, quina obra musical acompanyà son autor, obtenint del públic la més entusiasta aprovació.

§ Per la premsa ens enterem que En Cantó ha tocat al piano diverses obres en el Cine Gran-Via. Poc interès se concedí a la vetllada, per quant segons se'ns diu, hi assistí molt escassa concurrència, en sa majoria amics particulars seus.

§ L'«Arxiu de la Sardana» (nom registrat), institució creada baix el patronatge i direcció d'En J. Noguera Solé, recorda a tots els compositors de sardanes, a les cobles totes i ais sardanistes en general, de contribuir a l'esforç realitzat procurant l'aportació d'elements que, juntats a ço que ja es posseeix, s'arribi a la concreció de poder realitzar l'obra ideada d'historiació veritat i única de la Sardana, des del seu origen fins a l'època actual.

Els compositors, facilitant totes aquelles partícels o reduccions que creguin del cas cedir al mentat «Arxiu»; les cobles, desprenent-se d'aquells repertoris avui ja retirats dels programes vigents i ultra això, afavorir l'«Arxiu» amb la cessió de la col·lecció completa de tarjes anyals, dites majorment «carnets» de propaganda, de quiscuna d'elles, junt amb una relació biogràfica de les mateixes i en quant als sardanistes, s'els hi prega de volguer acullir la nostra crida llegant a l'«Arxiu» tots quants programes de festes tinguin a l'abast o altres cessions de documents que creguin oportunes; tot per enjoiejar i enaltir la nostra dansa.

Totes les cessions seran a perpetuitat, però fent constar sempre la procedència i lliurant-se en cada cas un resguard; estant garantitzada l'actuació de l'«Arxiu» per la fèrria voluntat del seu organitzador i propulsor, heretant-ne els drets els seus successors legals o bé, a manca de perseverància i obeïnt a ordres testamentàries, destinat tot a la fundació «Institut d'Estudis Catalans» actualment «Biblioteca de Catalunya».